

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

אבל נשתי נזירות לא. אמרין דליהו יוס אחד עולה למנין נזירות ראשונה ונזירות שניה קמשמע לן דעולה לכאן ולכאן: **מן אם גילה נפ' חסר אחד יא.** שיום שלשים עולה ל^א לכאן ולכאן: **בשלמא לרב מסנא.** דאמר אין נזירות פחותה מלי' יוס ואינו מגלה עד יוס לי'א להכי אילטרך לן הא מתנינן ל^ב דיום שלשים עולה לו מן המנין לכאן ולכאן דכי גילה הראשונה ציוס שלשים עולה לו אותו יוס ל^א לכאן ולכאן ונתחלה לזמנו ציוס נזירות שניה וכן עברו עליו כ' חסר אחת נעשה עליו יוס הזכ"ט בתשלום ל' ומקצת היום ככולו: **אלא לרב פדא.** למה לי למימנא ציוס שלשים עולה לו מן המנין הא היו נזירות משלשים חסר אחד: **אמר לך רב פדא.** אלא דלמינא דאין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אחא סמכי דגמירנא להא מתנינן וחינא זיה דמי ששם גילה יוס ששים חסר א' יא שיום שלשים עולה לו מן המנין ומשום דבתחילה כי גילה ציוס שלשים עולה לו לכאן ולכאן וולא משום דאמרין מקצת היום ככולו ונעשה כמי שגילה ציוס שלשים ואחד אלמא דקתם נזירות לא היו אלא כ"ט ומשום הכי אמרנא לעיל ששם גילה ציוס ל' לא היו כדאמרת משום דמקצת היום ככולו: **טנן מי שאמר הריני דאין נעמא יוס שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מסנא.** דאמר לך נזירות פחות משלשים מושם הכי כי נעמא ציוס שלשים בתוך מלאת קרינא זיה וסותר את הכל. ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקצת היום ככולו ואם נעמא ציוס שלשים לא יא סותר כלום הא לא קשיא דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו דהכי קא מתריץ קצב רב אליעזר סבר לא אמרי' היום ככולו מכלל (ו) דאמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו: **אלא לרב פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אמרי' סותר הא ל' וניעמא חסר מלאת ימי נזירות

המשניות דלע"ג (דחזקה) בסיפא דקמני ואם גילה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה לכתחילה ליום ששים אלמא דקוף יוס שלשים עולה לו למנין נזירות שני ומקצת יוס חשיב כיום שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לרב פדא דלא אמרי' מקצת יוס ככולו צקוף נזירות וחשיבין² ליה כאלם המקבל נזירות בחזי' היום הא לא חשיב חידוש לנמקשה דפשיטא שאלם מקבל נזירות בחזי' היום (ומשני סד"א ה"מ) שלא היה עסוק בנזירות תחילה ויכיר לכל נזירותיו אלא הכא דנהג נזירותיו עד חזי' היום אימר לא יעלה לו דאינו ניכר נזירותו קמשמע לן דאפי' הכי עולה לו לכאן ולכאן: **הגה"ה אמר לך סיפא מסייעא ליה רישא (ו)** באומר שלימים ולרב מתנא קשיא סיפא אמר לך רב מתנא בדקתני סיפא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן מאי היא⁶ מקצת היום ככולו הא אמרה חדא זימנא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות אבל לשתי נזירות לא קמ"ל⁷ תנן אם גילה יוס ששים חסר אחד יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין בשלמא לרב מתנא ניהא אלא לרב לך אלא נמי אהא סמכי⁸ תנן מי שאמר הריני נזיר נטמא יוס שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנא ניהא אלא לרב פדא קשיא אמר

תוס' ד"ה נטמא יוס שלשים ונראה דיוס ל"א וכו'. ע"י לקמן י"ד ע"ב מדי' לוקה דף קטו ע"ב מדי' נטמא:

הגהות התוספות
 1. ז"ל אמרין. 2. ז"ל והכא משנין. 3. מיצת ציוס שלשים נמקתו. 4. ז"ל דלם בילה הראשונה לשלשים. 5. מיצת מזר נמק. 6. ז"ל דקוף היום. 7. ז"ל וזוף היום למחילה. 8. ז"ל דלם בילה הראשונה לנזירות שני דיינין לכאן ולכאן לא שמעינן ואם חסר חזי' יוס ששים עולה לו כו'. 9. ז"ל יוס ששים עולה לו כו'. 10. מיצת יוס נמקת. 11. ז"ל יוס ומיצת חס' נמקת. 12. ז"ל יוס מגלגל. 13. מיצת דקמא נמקת.

פ"י הרא"ש

אלא לרב פדא קשיא גילה את הראשונה ביום שלשים והשניה ביום כ' וכי היכי דפריך לה מרישא ומשני לה הכי נמי פריך ומשני סיפא והכי אורחא דהתלמוד בכמה דוכתי דפריך לה מרישא ומשני דאפי' כן דרישא דמנאי ניהא הכי דסברא מקצת היום ככולו ותימא לרב פדא (לכ"ז) נמי תקשי לך מאי קמ"ל דאמרין נעשה כאמור שלימים לא אמר חדא ומנאי וי"ל דלרב פדא ניהא דשמעי' מינה דארתו יוס שהוא מגלה לנזירות ראשונה עולה לו למנין דאין תחלת היום עולה לו בסוף היום סוף היום עולה לו בתחיל' היום. אלא לרב מתנא היום דשמעינן דמקצת היום עולה לו בסופו כ"ט שסוף היום עולה לו בתחילתו ולא שמעינן שום חידוש מהך סיפא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות כיון שיעלה תחלת היום בסוף הנזירות או סוף היום בתח' נז' אבל יום ל' שגילה (לא יעלה) (שעולה) לו תחילת היום לסוף נז' ראשונה אימא לא יעלה לו סוף היום לתחלת נז' אחרונה דחזי' יומא לתרתי נז' לא שמעינן קמ"ל שיום ל' עולה לו מן המנין: אלא לרב פדא למה לי הא אמר (סמכין) סמכין באין אני לומר דחסם נזירות כיט יוס מדקאמר שיום ל' עולה למנין חב' אלמא ששלמה היום ככולו ונמצא שכל היום כולו צריך להשלים נז' א' בשלמא לרב מתנא ניהא חדא ודחסם נז' ל' יוס אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר הכל דאמר דאמר רב מתנא מקצת היום ככולו היינו לאחר הבאת קרבנותיו אבל קודם הבאת קרבנותיו אכתי והו' נזיר מדאורייתא וסותר הכל אלא לרב פדא דאמר

וְלָרַב מִתְנָא קְשִׁיָּא סִיפָא. דקתני אס גילה ראשונה ליום שלשים אלמא דציוס שלשים מלי' לגלוי: **אמר לך רב מתנא סיפא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן.** פירוש משום א' הכי ציוס שלשים יס לומר הראשונה⁵ שלשים יוס דינא משום דמקצת היום ככולו ועולה לו מקצתו לנזירות ראשונה הלכך נזיר⁶ דיעבד יא ולכתחילה צעינן ל'א יוס (שלימים) דמשך נזירות שלשים יוס כדשני נמי ארישא ומה שנמלה השניה לתחלה ליום ששים דקוף סוף עולה להתחלת נזירות שני מידי דהוה אהדס דמקבל נזירות בחזי' היום ומנאל דיוס שלשים הויה להתחלת נזירות שני להכי מגלה השניה לכתחילה ליום ששים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דלמינא מקצת היום ככולו הא מרישא שמעינן לך דקמני מי שאמר דלמינא נזיר מגלה יוס שלשים ואחד ואם גילה ציוס שלשים יא מוטעם דמקצת היום ככולו לרב מתנא ומשני דמרישא לא שמעינן אלא דמקצת היום שלשים עולה לו לנזירות ראשון לכאן ולכאן (ל⁷) ואם תאמר ולרב פדא נמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אחא לאשמעינן דלם גילה הראשונה יוס שלשים יא ונריך לומר לרב פדא נמי איכא חידוש בסיפא מאי דלא שמע' מרישא דקמני אס גילה הראשונה ליום שלשים לכתחילה דנזירות שני התחיל ליום ל' אחר תגלחת הראשונה וקמ"ל דאותו יוס היום עולה למנין נזירות שני ששים הויה ששים ואחד להתחלת נזירות שני ואע"ג דלא אמרי' מקצת היום ככולו לרב פדא דלמינא נזירות שני מידי דהוה אהדס דמקבל נזירות בחזי' היום ככולו ונעשה עליו צתני' היום דפשיטא דעולה לו ליום שלם והא לא שמעינן מרישא ויכיר לכל נזירותיו אז הו' מקצתו ככולו בתחילת נזירות אכל הכא דנהג נזירות עד חזי' היום אימנא לא יעלה דאינו ניכר נזירותו וולא יא סותר את הכל בשלמא לרב מסנא. דאמר לך נזירות פחות משלשים מושם הכי כי נעמא ציוס שלשים בתוך מלאת קרינא זיה וסותר את הכל. ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקצת היום ככולו ואם נעמא ציוס שלשים לא יא סותר כלום הא לא קשיא דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו דהכי קא מתריץ קצב רב אליעזר סבר לא אמרי' היום ככולו מכלל (ו) דאמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו: **אלא לרב פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יוס אמרי' סותר הא ל' וניעמא חסר מלאת ימי נזירות

(א) לעיל ה' וז"ל: (ב) לקמן טו. (ג) א' ש"ס, (ד) יא יא שאלמא ל' (ה) יא ק"א.

נוסחת הריב"ן

אן עולה מן המנין צן דעמא לן דיוס: (ג) היום: (ד) צו ציוס: (ה) י"ט: (ו) ומקצת (ז) וולא משום כו' ככולו ימא ככ"ט: (ח) כ"ט יוס: (ט) דמ"ק ד"א ס"ל הק"ד והח"י מה"ד אלא כו': ין א' מיטו:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רישא (ב)אמר שלמים) תח"מ וכו' וכו' גי' רש"י נעשה כאומר שלמים: (ג) רש"י ד"ה מנן וכו' והבא נמי וכו' מכלל דמנא קמא לא סבירא ליה ה"ס"ד:

הגהות מהר"ב רינשבורג

א' תוס' ד"ה ולרב מתנא קשיא סיפא וכו' מש"ה וכו' דיעבד יא ע"כ. מן מיצת משום עד מיצת אס גלה נמקת. וז"ל מש"ה וכו' גי' דמקצת משום דיוס ל' ז"ל דלא יוס ככולו ועולה מקצתו לנזירות ראשונה הלכך דיעבד יא כ"ל א"מ: [ב] ב"ד כסופו אס גילה ליום כ' חסר א' יא שיום ל' עולה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן. י"ב כ"ו נמקת א"מ: [ג] תוס' ד"ה מנן אס ששים חסר אחד יא וכו' שמנא. נמקת מיצת שמנא וי"ב שמתו: [ד] ד"ה נעמא יוס ל' סותר הכל וכו' ונראה דיוס שלשים ואחד נמי סותר כל שלשים אטו יוס שלשים והכי משמע לקמן דקאמר נעמא לן ויחד סותר הכל ע"כ ל' אס והכי עד מיצת חס' נמקת. וי"ב דבימים תמחיים לכאורה דלא נמנא לקמן הכי. ועוד דמאי משמע ל' נמנא ק' להיחל וי"ל לתוס' לפ"י כולי דך מילא. ופארוח משור ראמי שהיה כלן צה"ל והמ"ל לקמן דקאמר נעמא ל' סותר הכל נעמא ל' נעמא ואחד סותר הכל כ"ל והמ"ד והח"י מה"ד אלא לרב פדא ע"כ ה"א. וגם דכרוי סמוכים נעמא ל' צנוצן. ואולם אחרי העיון דק הטוב הבנתי דעדות נפל כאן בדפוס דבספרים היה כתוב והמ"ל לקמן וכו' והוא ראשי תיבות והוה מלי' למימר מר' והיונו דלקמן דף קטו ע"ב דקאמר בתמני' נעמא ל' שלשים סותר הכל הו' מלי' למנין נמי נעמא ל' שלשים ואחד סותר הכל ומ"ס ג' ה' ה' לקמן דף קטו ע"ב צקוף ד"ה נעמא ציוס ק"א וכו' והמפתח טעה בראשי תיבות של והמ"ל והיה כפוס שהיה והכי משמע לקמן ותשע לקמן ותקמנו קלקלנו ופיקך הארכמי לנכר הדבר בלא היעו והשאל בהנהו דבעל א"ת הי"ל מונעת דרו"ק: